DENNA SPIS HAR POLERAD TOPP, MATTPOLERAD YTA, SOM LÄTT HÅLLES REN.

McClary's Sask-alta Range

BIBEHÅLL ER SITT VACKRA UTSEENDE MED MYCKET LITET BESVÄR—INGEN SVÄRTNING BEHÖFVES. BE SÖK McCLARY HANDLAREN.

Säljes af McGavin & Lennox, 878 Sherbrooke St.,
A. E. Wyatt, 332 Main St., Weir & Wilson, 666 Main St. Winnipeg.
John De Wilde, West Kildonan.
Harvey & Eastwood, Elmwood, Man.

FABRICERADE I CANADA.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 418 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

YTTERLIGARE REDOVISNING

Öfver insamlingen till förmån för L. O. Boman, Mulvihill, har inkommit.

Från logen Norden, Lac du Bonnet, Man. $5.00
För andra gången från Skandia, Dubuc, Sask. 1.00
Förut redovisade 127.55

Summa summarum $133.55

Jag får på det varm ste tacka alla dem, som bidragit till detta jämförelsevis goda resultat, till förmån för en landsman, och ordensbroder, som plötsligt befann sig totalt blottad från alla sina tillhörigheter just vid början af en af de svåraste vintrar som mången har sett i Canada. Det kan ju synas oegentligt för många att i tider som dessa anlita deras gifmildhet och ansvarskänsla, men när sådana plötsliga och hårda pröfningar falla på en människas lott, som fallet varit med br. Boman, då känner ens inneboende samhörighetskänsla ett behof att taga form af praktisk hjälp, och jag är glad att se våra bemödande i detta fall gifvit så godt resultat.

O. L. Holmgren.

Winnipeg, den 15 dec. 1914.

"LOCAL OPTION" I MANITOBA.

Vid de den 18 dennes hållna municipal-valen, ha sexton municipal-samhällen af tjugotvå torrlagts. Följande samhällen hafva torrlagts:

Portage la Prairie, Portage la Prairie (omnejd), Neepawa, Louise, Bifrost, Grandview (stad), Gilbert Plains, Gilbert Plains (omnejd), Whitewater, Russell (omnejd), Harrison, Oakland, Strathclair, South Cypress, Grandview (omnejd), Shell River.

Följande samhällen kunna ännu en tid framåt glädja sig åt sina krognästen: Brandon, Deloraine, Boissevain, Melita, Russell, Wavanesa.

Det är att hoppas att nykterhetsvännerna i de nyss torrlagda samhällena noga öfervaka att "local-option" lagen noga efterlefves. Att döma af röstsiffrorna ha nykterhetsvännerna på många platser segrat med ganska god majoritet. Främst nämnas Louise, med 406 rösters majoritet, Bifrost 332, Portage la Prairie omnejd 300. I Bifrost hade man försökt att återkalla det redan existerande förbudet, men misslyckades grundligt som synes af röst-siffran.

HERR ÖDES BLANDNING.

Kåseri.

Det är konstigt här i världen i alla fall — konstigt, ja, men roligt tillika också, så långt jag "anförser".

Lifvet är som ett teaterspel — som ett spel i många, många akter, innefattande dramer, skådespel och lustspel, farcer och komedier, och spelarne, det är vi människor. Jag vet ej hvad namn skulle passa ett sådant egendomligt spel som detta. Det förvånar mig att författaren Herr Öde icke gifvit det ett passande namn t. ex. "Herr Ödes Blandning", men spelet var väl ej då så grundligt färdigt, utan har det väl bearbetats är från år, så att det nu är som det är.

Ett väldigt spel är det i alla fall. Tänk bara, detta teaterkompani har sina filialer spridda öfver hela världen, t. o. m. i Canada, ja, rätt här i Gepinniw kan man för en ringa ansträngning få se detta stora mästerspel. Spelet har så många akter, att det är omöjligt för en och samma person att se alla och ännu flera äro tablåerna, men så spelas de icke häller alla på samma scen, utan äro de fördelade på alla jordklotets folkbebodda länder och haf.

Nu beror det så mycket på spelarne, huru spelet blir. Somliga spelare kunna förvända ett drama eller ett sorgspel till ett lustspel eller tvärt om: Högst få finnas, som kunna gifva spelet dess rätta tolkning.

Som sagt var — här i Gepinniw spelas det rätt ofta på teatern och gäller spelet äfven andra platser — nog skall det spelas här, ty här finnes ju publiken.

Under de senaste dagarna har åter en akt spelats — och är förresten inte utspelad än. Det är en mycket underhållande akt, därför att den är rolig, ja, rent af urkomisk.

Jag kan inte uraktlåta att recensera akten i fråga, ty annars ginge många miste om detta roliga, tokroliga aktstycke. Scenen är denna:

Ett stort, men mörkt rum, fylldt med piptobaksrök. Stora skåp fyllda med lagböcker betäcka väggarna; midt på golfvet i ett hörn står ett magnifikt skrifbord och lutad i en gungstol därvid ligger en tjock herre med ölmage och bränvinskran. Han har tydligen något att säga till om, ty han ser fasligt morsk ut. Herr Nilbor — för att nämna honom vid namn — har bestämdt begått någon dålig handling, ty öfver hans morska drag ligger något af: "det ger jag ..... i".

Utanför i tamburen står ett tjog herrar klädda i stormhattar och "dubbelvikta", hvita västar och handskar och med monopol*) på hvar sitt öga.

De skola nu in till Herr Nilbor och hålla tal, men det är en kvistig sak och herrarna ser mycket ledsna ut. Det kan emellertid inte hjälpas — talet måste hållas, enligt beslut på möte med styrelsen för "The Home for Aged and Feeble Industrial Trades-men" — en förening som är mycket omhuldad af lagen och lagmännen.

Herr Nilbor är landshöfding och till honom skola dessa utsedda nu frambära sina hjärtans önskningar. De gurgla sig i halsarna med wishy-vatten och tugga cen-cen och torkar svetten ur pannorna och knackar på.

Som herr Nilbor nu slumrar sin middagslur, få de vänta i tamburen och Nilbors middagslur räcker vanligtvis i timtals. Men denna gång hände det ovanliga, nämligen att middagsluren endast varade i tre timmar.

Så blefvo de då insläppta. Blyga och försagda stannade de nere vid dörren med stormhattarna snurrande på tummarna.

En af de mest framsynte af herrarne stiger ett steg längre fram och med en röst, som påminde mig om en gammal gumma, som klagade öfver att hennes rödsatssjuke gris gått och dött, talade till denne och sade:

"Store Herre Beskyddare och landsens höfding: Dig hafver det täckes påbjuda det alla läskedryckers salubodar och förtäringsställen stängas måtte på en tid som mycket olämplig är för tusende betyngade trälar och lika för vårt urgamla, ädla skrå. Väl vi landsens höfdings uppsåt skatta måtte till folkets bästa, dock vi oss drista höfdingen säga: påbudet skall oss, mästare och gesäller, djupt beröra och landets ofärd öka.

Vi hafva kommit från förenade arbetare och mästares sällskap att Eder, gode höfding, nådfullt bedja: upphäf din dom — din hårda, stränga dom.

Minnes det, Herre höfding, det vi hafva dig trogna varit, ity vi hafva full förtröstan uppå dig. Det gäller tusen fattiga arbetare, som nu kanske endast få tio timmars träladag! Bevare oss milde Herre ifrån att dö och bevara ditt folk — ditt hjärtekära, ditt älskade folk — dina barndomsvänner!"

Med tårar i ögonen slutade den väldige talaren sitt loftal och han föll ned på knä, fattade höfdingens händer och kysste dem åtta gånger — åtta eldiga kyssar! Stormhattarna nere vid dörren snurrade med en förtviflad hastighet på de valkiga tummarna vid denna gripande scen och tårarna bildade en hel liten å som rann fram och blötte höfdingens tofflor. Men då vardt höfdingen arg och med en röst som tycktes komma ifrån ett trasigt kloakrör skrek han: Ut! Ut, satans pack! Och så slungade han en cognacskaraffin i skallen på talaren.

Förfärade rusade herrarna på dörren och skulle just kasta sig själfva ned för trapporna, då man skrek bakom dem: Stanna! I lagens namn, stanna! Och de stannade naturligtvis och alla vände åter in till höfdingen.

Denne satt nu leende vid bordet hvarpå en massa cognacsglas placerats. Midt på bordet stod en stor stånka med cognac. Höfdingen slog i glasen, räckte dem till herrarne och sade:

— Skål!

— Lefve patriotismen!

— Mina herrar, jag skall tänka på saken.

Och de svarade:

— Gud bevare höfdingen!

Ridån gick ner och hvad som utspann sig därinnanför vet jag inte.

Arne.

*) Monockel?—Sättarens anm.

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid ett par nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

INTERNATIONELL SOCIALISM OCH KRIGET.

Alltsedan det stora europeiska kriget utbröt har inom vissa läger det påståendet gjorts, att den internationella socialismen var i upplösningstillstånd, att den var af noll och intet värde och följaktligen allt fredsarbete mellan socialisterna i de skilda länderna hade fått dödsstöten. Och vid ett flyktigt påseende af händelsernas gång af personer, som äro fiendtligt stämda mot den socialistiska rörelsen, kan det synas så, och dessa hafva icke häller varit sena att utbasuna budskapet om socialismens ohållbarhet i praktiken.

Men äfven den fredligaste man tvingas någon gång att försvara sitt hem och land för inkräktare.

Var den internationella socialismen vid krigets utbrott så utvecklad att den kunde afvärja kriget? På denna fråga måste vi svara nej. Detta krig kom för tidigt, men när detta krig nått sitt slut, skall det fredsälskande folket än mera söka att höja sig fysiskt och intelektuellt och då blifver det intet mera människoslaktande, ty de socialistiska idéerna ha då hunnit genomsyra mänskligheten. Och hvad är nu det pågående kriget annat än det som skall göra slut på militarismen. Och då konungar och kejsare ej längre finnas, samt parasiter som utsuga folken, då skall folken veta, att hålla fred inom sina egna gränser och icke oroa sina grannar. De skola helt enkelt hafva afskaffat de orsaker, som förvålla krig under nuvarande förhållanden. En gång skall de socialistiska idéerna afskaffa krig, men märk: detta krig kommer aldrig att döda den internationella socialismen — aldrig!

En annan sak. Den internationella socialismen är, tyvärr, ännu icke så utvecklad bland nationerna, att den ser sin broder i alla folkslag, och mången eljest nog så god socialist känner sig oangenämt berörd att ställa sig vid sidan af en broder, som är från en lägre i kultur stående nation. Dock, äfven den dagen skall randas, när denna fördom är undanröjd, mycket att berömma oss af vår höga civilisation.

Hvarför ställde sig socialisterna i Sverige i de stridandes leder, när de voro medvetna om att ifall af krig det gällde att nedskjuta sina kamrater af andra nationer? Ja, om detta kan endast en mening finnas, den nämligen, att de ställde fäderneslandet i första rummet och de politiska intressena fingo gifva vika. En fara hotade Sverige och ingen ville i nödens stund blifva sitt lands förrädare. Hvarje sundt tänkande svensk bör ju inse, huru det skulle ha aflupit, om socialisterna nekat att mobilisera, när order därom utgick. Och nu borde man dubbelt högakta dem, därför att de utan knot voro beredda att offra sina lif för fosterlandet. För min del anser jag att de svenska socialisterna gjorde sig förtjänta af allas högaktning och den seger de erhöllo vid senaste riksdagsvalet var blott ett uttryck af den aktning socialisterna åtnjuta, och ett bevis på, att socialismen vinner terräng, äfven under krigstider. Därtill må tilläggas det goda föredöme som Hjalmar Branting ådagalade vid mobiliseringen. De svenska socialisterna hafva visat, att de i farans stund ägde en ryggrad stark nog att bestå profvet, ty på dem hvilade det tyngsta ansvaret. På ingen af dem kunde tillämpas Runebergs strof ur "Sveaborg":

"Tag allt, hvad mörker finns i graf,
och allt, hvad kval i lif,
och bilda dig ett namn däraf,
och det åt honom gif."

— — — —

Mannen som ser "Genom Kikaren" nu och då i C. P. behagade i numret för den 8 dec. rikta kikaren på den internationella socialismen i de länder, där kriget pågår. Naturligtvis väntade han, liksom mången annan, att i den internationella socialismen se den makt, som var nog mäktig att afvärja ett större krig, och när detta icke blef fallet, får den sin dödsdom. Men hvarje rättänkande människa borde inse, att i detta krig var den af det stora flertalet försmådda och ringaktade socialismen för svag att kunna uträtta något. Men om vi går tillbaka i tiden några år, så finna vi att socialisterna i Skandinavien till stor del omintetgjorde det krig som var nära att utbryta mellan Sverige och Norge under konflikten 1905. Men det har mannen med "Kikaren" antagligen glömt, eller inte vill se det. Det senaste är mest antagligt.

Och nu, under dessa brydsamma tider, har de internationella socialisterna från de skandinaviska och andra neutrala länder varit samlade i Danmark till en kongress. Detta är mera än hvad andra partier ännu hunnit med. Och bevisar icke detta, att den internationella socialismen ännu är vid lif och är villig att rädda det räddas kan. Ja, visserligen.

J. J. säger: "Socialisterna i allmänhet äro väldiga agitatorer, men de äro icke martyrer". Såsom framgår af hans artikel, hade han önskat socialisterna frivilligt nedskjutna af sina landsmän i de skilda länderna, hellre än att bli nedskjutna af sina internationella kamrater i kriget, och därigenom lida martyrdöden, liksom de kristna martyrerna gjorde. Men om jag icke är alltför misstagen, så ansågo de kristna martyrerna martyrdöden såsom ett bevis på att de därigenom fingo lida martyrdöden. De arbetade således på att få undergå martyrdöden, och detta söker då något helt annat, än det J. J. söker framhålla och bjuda till torgs. Men, tack vare socialisternas målmedvetenhet, äga de en annan uppfattning af martyrskap än att sätta armarna i kors och låta sig nedskjutas. Skulle de svenska socialisterna handlat efter J. J:s önskan, så hade antagligen Sverige i dag haft samma utseende som t. ex. Belgien och ryska kosackhorder genomströfvat landet från Ystad till Haparanda. Det hade varit att släppa svinen in i potatisåkern. — —

Utfallet af J. J. mot präster som hylla den internationella socialismen som äfven artikeln i sin helhet lämnar jag i den förhoppning, att J. J i en icke alltför lång framtid blir medveten om att han begått ett misstag. Ty misstag kunna vi begå litet hvar. Till och med den i många saker klartseende öfverste Roosevelt begick ett misstag, när han yttrade att "en starkt beväpnad nation är det starkaste skydd för fredens bevarande". Att detta icke höll streck, bevisas bäst nu.

När J. J. säger, att den internationella socialismen blifvit "vägd på en väg och funnen för lätt", är det därför att den ännu icke trampat ur barnskorna. Men låt den lefva och växa, så blir den tung nog och kommer att väga mycket i vågskålen, trots allt motstånd. Eja, vore vi där! I detta sammanhang är jag frestad att säga J. J., att det kommer en dag när något annat skall vägas, som helt säkert blifver mycket för lätt.

— — — —

På samma gång önskar jag sända en broderlig jul- och nyårshälsning till alla socialistkamrater i hela världen — först till dem som läsa S.C.T. Och må under det nya året rättfärdighetens (socialismens) sol uppgå för alla nationer och folkslag. Efter stormen kommer lugnet.

A. T—k.

Winnipeg, d. 15 dec., 1914.

KRIG OCH DESS ORSAKER.

Af de stora krigskonflikter, som nu äro rådande i Europa, kan det synas som om civilisationen har förklarat krig mot sig själf — det vill synas som om vår kultur och vårt folk möta samma öde som grekerna och romarne. Hvem bär ansvaret eller skulden till krigets upphof? Jag säger alla, som bereda sig för krig, alla, som gynna militarismens ideal. Individ och nation bär ansvaret. Det djuriska, det barbariska sinnet födes och utvecklas genom militarismen. Eller talar den inte för sig själf, om man tänker öfver situationen i Europa? Vill inte denna katastrof öfvertyga folket, att de vansinniga rustningar, som försiggått, äro orsaken till krig? Eller vill det inte bevisa oss, att diplomaternas teorier att skydda sina respektiva nationer med en oerhörd rustning till land och vatten felat? Krigsrustning och fred kan inte existera tillsammans i längden.

Belgien är ett godt exempel att visa nyttan af militärförsvaret. Landets befolkning är nu drifven ur sitt eget land, hemlösa och utan skydd mot köld och hunger. Huru många hundratusental har ej skattat åt förgängelsen, efter att i sekler skattat åt militarismen? Sådan är moralen af krig. Fred kommer aldrig att ernås på militäristisk väg! Fred kommer aldrig genom våld, hvarje krig vill plantera frön till nya utbrott, om ock en tillfällig öfverenskommelse kan ernås. Se tillbaka på förgångna tider i historiens blad. Och vi vilja finna, att alla stora krigsledare och deras illusioner och planer att erövra en hel värld med de brutala vapnens makt ej lyckats. Alexander, Cesar, Napoleon, alla mötte de samma öde; till samma dom går Tysklands kejsare med flera. Låt oss antaga, att en nation kunde slå hela världen, så skulle mänskligheten inte vara målet något närmare; ingenting skulle vara vunnit därmed. Först måste vi hafva en bättre förståelse nationerna emellan. Alla uppfinningar eller vår tekniska kultur har skapat möjligheter för kommersiella förbindelser i alla delar af världen. Men den har också skapat nya problem att lösa: Diplomatisk afundsjuka eller ständiga utbrott af krig, eller med andra ord: det vill säga att mänsklighetens intellektuella utveckling att känna sig själfva är minst ett hundra år efter den teknik, de skapat. Felet ligger i massan af felaktiga uppfattningar af innebörden af krigsrustning. Endast få vinna någonting på krig. Den proleterande massan är det som får bära oket — de är det som får göra förlusterna, de lida mest ekonomiskt, de drabbas hårdast i moralisk utveckling. Krig förhindrar deras intelligenta utbildning. I århundraden har den fattige arbetaren burit de odrägliga militärbördorna, smidit sina egna fjättrar — har med teknikens hjälp tillverkat mordredskaper för att döda sig själf och sina bröder. Tekniken är nog bra som den är, men det är sorgligt, att den skall få tjäna så dåliga ändamål.

Lika säkert, som att vi genom teknik lärt att nå hvarandra genom den kommersiella rörelsen, lika skert skola vi genom den nå lösningen till förståelse och fred. Men frågan blir huru länge skall världen härjas af krigens farsoter som så nedrida den mänskliga kulturen.

En beståndande kultur måste byggas på fakta, där afundsjuka, dogmatik och vidskepelse måste vika för upplysning, vi måste lära att inse det militarismen är absurd — idiotisk. Den ruinerar och undermine rar mänsklighetens intellektuella förmögenhet. Det är på tiden att lära våra barn, våra skolelever, att humaniteten känner ingen nationalitet. Det är tid att lära dem hur de skola undslippa krig och elände, i stället för att lära dem bedja Gud bevara krigsmakten till lands och vatten.

Låt oss, vi arbetare, vi som lida mest af eländet, lära våra barn att krig är barbari, att det är en onaturlig ambition, att den underhålles af oss själfva. Kom ihåg, att hvad vi låter barnen insupa med modersmjölken, blir en del af deras karaktär. Att låta barnen leka med små tennsoldater kan utan eftertanke synas ofarligt, men kom ihåg, att vi därmed har planterat ett frö till en illusion, till ett brott emot mänskligheten, fröet till militarismen, som millioner nu dö för i Europa.

Kamrater, arbetare! Låt oss inse det barocka, det galna i militärväsendet. Arbetare, höj din blick öfver eländet, lär dina barn och medmänniskor doktrinen till din egen räddning. Det är en lång väg till Tipperary, men det är en längre väg från militarismen till frihet, en mycket lång väg från slafveri till rätten att lefva, njuta och tillfredsställa sig af kulturbehof. Tänkandets frön måste sås i proletariatets hjärnor; ära och hjältar genom krig, måste försvinna, frihetens sol skall lysa öfver oss, mänsklighetens väl, världen vårt fält.

A. Larson.

HUR GAMMAL ÄR DU?

Med fasa läsa vi i tidningarne om det i Europa rasande kriget som har i sitt släptåg endast död, sjukdomar, nöd och elände. Det finns väl ingen som ej vore villig att använda alla till buds stående medel för att få ett slut på detta människoslaktande.

Men fastän vi som individer och äfven i egenskap af nation kanske ej kunna göra mycket för att förkorta striden, kunna vi dock utföra ett storartadt arbete ifråga om nödens lindrande, och den offervillighet som härvidlag visats, är på det högsta berömvärd. Lönen härför skall ej uteblifva.

Men på samma gång som vi ömma för att söka hjälpa dessa stackars fattiga och hemlösa, hvilka drabbats af krigets fasor, få vi ej glömma att inom våra egna landamären hafva vi en fiende, som skördar lika många unga lif, sprider lika mycken nöd och elände omkring sig, som någon armé någonsin gjort. Och hvad mera, denna fiende ger inget krigsstilleånd, sluter ingen fred, utan dag och natt, vinter och sommar, år ut och in kräfver den sina offer. Denna fiende heter — Tuberkulos.

I detta stora och rika land med dess 100 millioner innevånare dö årligen omkring 150,000 från endast lungsot, och tager man alla former af tuberkulos torde summan säkerligen stiga till 200,000. Och vi svenskar skonas ej. Tvärtom visar statistiken, att näst irländarne äro vi de mäst mottagliga för sjukdomen, och tusenden äro de utaf vårt folk, som i sina bästa år fallit offer för densamma och bäddats ned i en för tidig graf.

För att i någon mån stäfja sjukdomens framfart och gifva vård och hjälp till redan angripna, öppnades för något öfver sex år sedan "The Swedish National Sanatorium" i Denver, Colo.

Det har alltid varit vårt Svenska Lungsotssanatoriums mål att bistå så många nödställda landsmän som utrymme och medel möjliggjort, och flera hundra hafva under dessa år här fått vård och hjälp. En stor del af dessa hafva vårdats alldeles fritt.

För att fortfarande kunna hjälpa våra nödställda landsmän, måste vi vända oss till dem af vårt folk, som äro bättre lottade, och detta är vårt ärende till dig, ärade läsare af denna tidning. Vi ämna dock ej komma med en orimlig begäran.

Vi vilja endast bedja att hvar och en, som läser dessa rader, insänder en jul- nyårsgåfva en cent för hvarje lefnadsår, d. v. s., den som är 25 år gammal insänder 25 cents, 40 år 40 cents o. s. v., och skulle du för att göra insändandet lättare lägga till några cents, så skola vi gärna förlåta det "misstaget".

Om alla vore villiga att göra detta, skulle därigenom mången stackars lungsiktig kunna få den vård och hjälp som han så väl behöfver. Blott det att DU sluppit undan från att blifva ett offer för denna sjukdom, borde vara orsak nog för att du skulle gifva denna lilla gåfva som en tacksamhetsgärd därför.

Vi äro förvissade om, att du skall få mera glädje och tillfredsställelse under den kommande högtiden i medvetandet om att du sökt göra din del för att lätta bördan för dessa, som fått mer än vanligt af sorger, nöd och lidanden att dragas med.

Sänd din gåfva i dag.

Alla bref adresseras till "The Swedish National Sanatorium", Denver, Colo.

Å de lidandes vägnar,

Styrelsen.

FURNITURE on Easy Payments
OVERLAND
MAIN & ALEXANDER

Visste råd.

— Nog kan jag skrifva, men jag stafvar så illa.

— Så är det med mej också... men jag har tagit mej till att skrifva så oläsligt som möjligt... då syns bockarna mindre.

De söta barnen.

— Våra barn äro då inte bortskämda med leksaker, de roa sig själfva utan kostnader. I går hade de gudomligt roligt åt guvernanten, i hvilkens säng de stoppat ned en liten död råtta.

COAL WOOD
J. G. HARGRAVE & CO. Ltd
WHOLESALE & RETAIL
334 MAIN ST
WINNIPEG

Män! Rådfråga Dr. Leigh Co.,

den gamla pålitliga svenska läkareanstalten för skicklig och samvetsgrann läkarehjälp, och experimentera icke med patentmediciner, profbehandlingar eller elektriska bälten. Dr. Leigh har gjort privata, nervösa och kroniska sjukdomar till specialitet och har under sin 30-årige praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar, af hvilka många kroniska fall af andra läkare förklarats hopplösa.

Dr. L. K. Leigh.

Unga Män! Förlora aldrig hoppet om att återvinna Er förlorade hälsa och mannakraft, ty vi kunna hjälpa Eder. Sjukdomar i systemet, förorsakade genom ungdomligt oförstånd och synder, såsom nervositet, hjärtklappning, svårtor i ryggen, förlust af lifskraft, matthet, hufvudvärk, sömnlöshet, dålig matsmältning och liknande lidanden botas fort och billigt i dispositionen hemlighet genom de nyaste och mest pålitliga metoder.

Njure- och blåsojukdomar, blod- och hudsjukdomar, brråck- och magåkommor, nervös svaghet, strikture, ödesbråck, snart sagt alla sjukdomar hos män, behandlas och botas enligt snabba, säkra och vetenskapliga metoder. Ni kan lita på årlig behandling samt de bästa medlemmar och behandlingssätt, och vårt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af vår hjälp. Absolut tystlåtenhet garanteras. Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Rådgifvare Fritt

"GODA RÅD," den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, ungdomssynder och deras följder, samt lifvets hemligheter och äktenskapet etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No, State Street, B 14, Chicago, Ill.

JAG KÖPER
RÅA SKINN OCH HUDAR
och betalar högsta priser.
SKICKLIG UPPSTOPPNING
af hufvuden och fåglar. Allt slags konservatorarbete. Edert arbete färdigt inom en månad. Jag köper äfven extra stora älg, wapiti, hjort och caribouhufvuden. Skrif efter priser på skinn, hudar och speciell uppstoppningslista.
KONSERVATORSAKER TILL SALU.
Sänd edra villebrådshufvuden för uppstoppning
E. W. Darbey, 234½ MAIN ST., WINNIPEG.
Officiell konservator för Manitoba regering.

Läs Detta!

DET BLIR INGEN JUL FÖRUTAN
för den som ej förser sig med ett exemplar af
"NORDISK JUL"

"NORDISK JUL" har utkommit i absolut förstklassig utstyrsel och har fått fördelaktigt erkännande af tidningspressen.
"NORDISK JUL" är den enda skandinaviska jultidningen som utgifves i Canada.
"NORDISK JUL" sändes till hvar och en som insänder 25 cents.
"NORDISK JUL" sändes till Sverige, om adress bifogas.
"NORDISK JUL" har ett omväxlande innehåll, gediget och underhållande.
"NORDISK JUL" bör finnas i hvarje svenskt och norskt hem i Canada.
"NORDISK JUL" har en begränsad upplaga, hvarför de som önska förse sig med ett exemplar böra göra detta I DAG.
"NORDISK JUL" kommer att öfverraska dig.
"NORDISK JUL" erhålles från O. L. Holmgren, 418 Sinclair Street, Winnipeg, Man.

EDDY'S TANDSTICKOR
Här Singe 1851
MADE UNDER THE BRITISH FLAG. MADE IN CANADA. MADE AT HULL. MADE BY EDDY.
Ständigt Uppfinnande och förbättrande.
Alltid, öfverallt i Canada FRÅGA EFTER EDDY'S.

MÄN, HÄR ÄR EDERT TILLFÄLLE. Goda löner betalas under hela vintern till sådana, som besöka Hemphill's, Canadas äldsta och största barberarcollege. Vi lära barberaryrket fullständigt på två månader. Platser skaffas efter genomgående af kursen med så stor lön som $25 i veckan, eller kunna vi skaffa eder egen affär på lätta månatliga afbetalningar; hundratals goda platser; stor efterfrågan på barberare, som innehafva Hemphill diplomer; låt icke missleda eder af eventuella imitatörer. Besök oss eller tillskrif oss för vacker fri katalog, se efter namnet Hemphill, förut Moler Barber College, hörnet af King st. och Pacific ave., Winnipeg, eller 1709 Broad street, Regina, Sask.

Män önskas att lära automobil gas tractor yrket vid Canadas ledande gasmaskinskola. Endast några veckor att lära. Fria verktyg. Våra studenter läras noggrant att sköta och reparera automobiler, lastautomobiler, gaslokomobiler, marin- och landmaskiner. Vi förbereda och hjälpa eder att erhålla plats som reparatörer, chaufförer, gaslokomobilförare, försäljare och demonstratörer. Besök oss eller efterskrif vår vackra fria katalog. — Hemphills, förut Chicago School of Gasoline Engineering, 483½ Main St., Winnipeg.

AMERIKAS LEDANDE YRKESSKOLOR. De enda yrkesskolor i Amerika, som hafva egen fri platsanskaffningsbyrå för sina elever.

D.E. ADAMS COAL COMPANY LIMITED
WINNIPEG MANITOBA
Hufvudkontor: 224 Bannatyne Ave. Telefon: Main 740-741-742